

CELE MAI FRUMOASE
POVESTI
de **FRĂȚII**
GRIMM

Repovestite de Jeanne Moineau

Ilustrații de Jean-Noël Rochut

Traducere din limba franceză de Geanina Tivdă

Povestea – scurtă narațiune imaginară, prezentată la timpul trecut, a cărei acțiune se concentrează asupra unui eveniment misterios și în care sunt puse în scenă personaje construite cu simplitate – poate fi interpretată în mod diferit de la o persoană la alta. Interpretările variază în funcție de experiențele și de sentimentele fiecăruia. În mod tradițional, povestea, lipsită de un cadru spațio-temporal și neavând o origine clar definită, este totodată acest univers magic în care putem da frâu liber imaginației și în care se poate întâmpla orice.

Impregnate de anecdote sau de amintiri personale, anumite povești moderne și de autor se abat de la regulă. De fapt, nu rareori găsim povești tradiționale care abundă în referințe inspirate din realitate.

Parte integrantă a patrimoniului cultural universal, poveștile sunt extrem de variate. Putem deosebi: povești filosofice, religioase, populare, miraculoase...

Fiind în primul rând o creație populară, povestea s-a născut în sânul diverselor popoare care alcătuiesc omenirea. Astfel se explică registrul lingvistic folosit, caracterizat în general de formule repetitive și regionalisme, ce dau culoare și farmec transmiterii acestor povești din generație în generație.

Efectul magic al poveștii este pe deplin atins când ascultătorii se reunesc după reguli foarte precise. Ca la o ceremonie, cei care ascultă se așază în cerc, iar tăcerea și semiîntinericul sunt condiții obligatorii. În funcție de culturi, momentul în care se spun povești diferă. Totuși, tradiția cere ca acest eveniment să aibă loc noaptea, deoarece este prielnică misterului, liniștii și concentrării. Dacă îi avem în vedere pe sclavii care, odinioară, în timpul lungilor nopți de depănat povești, se răzburau pe stăpânii lor, caricaturizându-i, noaptea poate fi, de asemenea, simbolul revoltei.

Dar, indiferent de loc și de circumstanțe, povestea nu este nici mai mult, nici mai puțin decât un moment de complicitate, de comunicare și comuniune.

Doar povestitorul cunoaște deznodământul și, astfel, ne seduce. Fiecare poveste este o sursă de plăcere atât pentru cel care ascultă, cât și pentru cel care povestește.

Transmisă pe cale orală din generație în generație, de-a lungul culturilor și epocilor, povestea a suferit câteva modificări.

